

OGÓLNOPOLSKIE STOWARZYSZENIE KOMINKI I PIECE

Stanowisko OSKP w konsultacjach w sprawie przeglądu wymogów dotyczących ekoprojektu dla miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń na paliwo stałe (rozporządzenie (UE) 2015/1185)

Ogólnopolskie Stowarzyszenie "Kominki i Piece" jest dobrowolnym i samorządnym zrzeszeniem osób fizycznych, osób prawnych, przedsiębiorców i innych organizacji społecznych i gospodarczych zainteresowanych sprawami związanymi z branżą kominkową i zduńską oraz dbałością o poszanowanie środowiska naturalnego i zdrowia ludzkiego w duchu regulacji europejskich.

Po lekturze zaproszenia do składania uwag w tej sprawie i w kontekście prowadzonych równoległe prac w temacie przeglądu etykiet energetycznych dla miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń na paliwo stałe odnosimy wrażenie, że KE chce całkowicie wyeliminować te urządzenia z rynku i jednocześnie chce całkowicie wyłączyć możliwość używania drewna jako paliwa. Nawet, jeśli konsultowane dokumenty nie wyrażają tego wprost, to przyjęcie proponowanych w nich rozwiązań będzie miało takie właśnie skutki.

Co jeszcze bardziej niepokojące, pretekstem wprowadzenia zmian jest pozorna ochrona zdrowia i środowiska uzasadnione pseudoekologicznymi i pseudonaukowymi argumentami.

Z podobną sytuacją mamy już do czynienia w Polsce, gdzie lobby związane z organizacjami pseudoekologicznymi (Alarmy Smogowe) doprowadziło do wprowadzenia licznych zakazów i ograniczeń eksploatacji miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń na drewno, w tym również miejscowych ogrzewaczy zgodnych z rozporządzeniem (UE) 2015/1185.

Wydaje się, że na ocenę skuteczności obowiązujących przepisów dotyczących ekoprojektu w zakresie miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń na paliwa stałe jest jeszcze za wcześnie, przynajmniej na poziomie całej UE. Ekoprojekt wszedł w życie dopiero 1.10.2022.

Właściwym obszarem dla oceny skuteczności ekoprojektu w zakresie miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń na drewno mogłaby być Polska gdzie w wielu regionach ekoprojekt został wprowadzony już w 2017 roku a w wielu regionach od 1 stycznia 2023 nie można używać innych miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń na drewno jak te, które spełniają wymogi ekoprojektu. Dzięki temu jakość powietrza od 2017 roku znacznie się poprawiła.

Niestety wprowadzone w Polsce zakazy i ograniczenia nie zostały poparte żadnymi wiarygodnymi badaniami czy ekspertyzami, które pozwoliłyby na określenie udziału ekoprojektowych miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń w całości emisji. Takie badania należałoby dopiero wykonać. Bez wiarygodnych badań i obliczeń właściwa ocena skuteczności

ekoprojektu nie będzie możliwa. Zapraszamy do współpracy na tym polu z polskimi organizacjami branżowymi i zawodowymi, które już dziś dysponują badaniami emisji kominków w warunkach rzeczywistych oraz wiarygodnymi wyliczeniami.

Kryteria oceny:

Ocena skuteczności powinna uwzględnić zmniejszenie zużycia paliw kopalnych (gazu i węgla) przy zwiększeniu udziału odnawialnych źródeł energii (drewno i inne rodzaje biomasy).

Ocena efektywności powinna uwzględnić zmniejszenie kosztów ogrzewania gospodarstw domowych korzystających z urządzeń ekoprojektowych na drewno oraz korzyści ekonomiczne dla społeczności lokalnych jakie daje pozyskiwanie, przetwarzanie i używanie do celów grzewczych drewna (OZE) w ramach gospodarki obiegu zamkniętego.

W ramach oceny istotności powinni w pierwszej kolejności wypowiedzieć się producenci miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń. Znają oni granice możliwości technologicznych miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń. Z rezerwą należy podchodzić do ocen i propozycji laików, dla których stawianie niemożliwych do spełnienia kryteriów nie stanowi najmniejszego problemu ani nie wiąże się z żadną odpowiedzialnością.

Ocena wartości dodanej powinna uwzględniać również koszty społeczne, ekonomiczne i zdrowotne. Każda wartość dodana powinna być rozpatrywana w kontekście poniesionych kosztów na innych polach, gdyż może się okazać, że korzyści uzyskane na jednym polu będą przewyższone przez straty na innych polach, co stoi w opozycji do zrównoważonego rozwoju.

Ocena spójności powinna uwzględniać przepisy unijne dotyczące odnawialnych źródeł energii, w szczególności drewna, oraz wiedzę naukową w zakresie odnawialnych źródeł energii oraz śladu węglowego.

Problem, któremu ma zaradzić inicjatywa.

W naszej opinii problem jest niewłaściwie zidentyfikowany. W pierwszej kolejności należy oddzielić paliwa stałe kopalne (węgiel) od paliw stałych odnawialnych (drewno i pelet).

Drewno to ekologiczne, odnawialne źródło energii i naturalny magazyn energii słonecznej. To biopaliwo stałe, niekopalne (w przeciwieństwie do węgla i gazu) - zalecane do powszechnego stosowania w Unii Europejskiej dyrektywą PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r.

Drewno jest paliwem ekologicznym na każdym etapie jego przetwarzania i energetycznego wykorzystania. Produkcja drewna opałowego nie ma negatywnego wpływu na poziom zalesienia w większości krajów UE a wręcz przeciwnie: stymuluje rozwój gospodarki przez zalesianie niezagospodarowanych gruntów i zapewnia miejsca pracy. Paliwa drzewne są w głównej mierze produktem ubocznym pozyskiwania i przetwarzania drewna pełnowartościowego wykorzystywanego w przemyśle meblarskim i w konstrukcjach drewnianych. Lokalne wykorzystywanie drewna przekłada się na minimalny ślad węglowy wynikający z transportu i przygotowania do wykorzystania jako stałego biopaliwa. Drewno jako uboczny produkt gospodarki leśnej, jest powszechnie dostępne i niedrogi.

W przypadku ogrzewania drewnem powstaje tyle samo dwutlenku węgla ile wchłonęło ono podczas swojego wzrostu, czego rezultatem jest zerowy bilans emisji CO₂. Jest to

zgodne z polityką UE, której celem jest osiągnięcie neutralności klimatycznej do 2050r oraz z aktualnym stanem wiedzy naukowej.

Zestawianie drewna razem z węglem w grupie “paliw stałych” będzie prowadziło do zakazów używania go jako źródła energii. Drewno jest odnawialnym źródłem energii i wszelkie zakazy jego używania w charakterze paliwa są działaniem antyekologicznym i niezgodnym z polityką klimatyczną UE.

Z wszelkich wiarygodnych danych, zwłaszcza statystycznych i naukowych wynika, że emisje z miejscowych ogrzewaczy stanowią margines wszelkich emisji. Tymczasem na potrzeby lobby chcącego wyeliminować miejscowe ogrzewacze pomieszczeń na drewno, emisja ta jest wyolbrzymiana.

Badania kominków w warunkach rzeczywistych wykazały, że emisja pyłów mieści się w granicach wyznaczonych przez Ekoprojekt a emisja BaP jest 100 do 1000 razy niższa niż przewidują to normy.

Wspomniane badania to:

1. Badanie kominka w warunkach rzeczywistych wykonane w 2021 r. na zlecenie Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Kominki i Piece przez Przedsiębiorstwo Badań i Ekspertyz Środowiska „SEPO” (Raport z badań o numerze 527/10-20/1 i publikacja w Science Direct <https://authors.elsevier.com/c/1fIQc7tDQ9Kmmo>). Badanie to wykazało, że emisja BaP z kominka jest o 95,8% niższa niż przewiduje to wskaźnik EMEP i o 97,5% niższa od wskaźnika polskiej Krajowej Bazy KOBiZE.

2. Badanie kominka w warunkach rzeczywistych wykonane na zlecenie firmy Hajduk przez Instytut Chemicznej Przeróbki Węgla (obecnie Instytut Technologii Paliw i Energii) w 2022 r. (Nr ewidencyjny IChPW 47/2022). Badanie to wykazało, że emisja BaP z kominka jest o 98,3% niższa niż przewiduje to wskaźnik EMEP i aż o 99 % niższa od wskaźnika Krajowej Bazy KOBiZE.

Wspomniane badania potwierdzają efektywność miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń zgodnych z wymogami ekoprojektu.

Zwracamy uwagę, że ograniczenie używania drewna do celów grzewczych spowoduje zwiększenie zużycia do tych celów paliw kopalnych lub zwiększenie udziału technologii mających większy ślad węglowy niż drewno.

Polska jest krajem, gdzie od lat obowiązują najostrzejsze na świecie przepisy ograniczające lub zakazujące eksploatacji miejscowych ogrzewaczy na drewno, w tym miejscowych ogrzewaczy spełniających wymogi ekoprojektu. Ponieważ wszystkie te zakazy opierały się na błędnych prognozach lub zmanipulowanych czy wręcz sfałszowanych danych, poprawa jakości powietrza jest wiele mniejsza, niż się spodziewano. Wynika to z faktu, że miejscowe ogrzewacze powietrza na drewno mają minimalny udział w całości zanieczyszczenia powietrza a przyczyn problemu należy szukać gdzie indziej. Z naszych doświadczeń wynika, że zakazy lub przepisy zaostrzające wymogi emisyjne urządzeń mają mniejszy wpływ na emisję. Dużo większe znaczenie, wręcz fundamentalne ma edukacja w zakresie prawidłowego spalania. Dotyczy to zarówno przygotowania drewna (sezonowanie) jak i samego procesu rozpalania i

palenia w miejscowych ogrzewaczach pomieszczeń. Praktyka wykazała, że emisję można znacznie zmniejszyć intensyfikując działania edukacyjne.

Średnia efektywność energetyczna urządzeń nie poprawiła się z prostego powodu: większość urządzeń dostępnych na rynku przed wejściem w życie ekoprojektu już spełniała wymagania dla miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń z zamkniętą komorą spalania. To normalne, gdyż w warunkach wolnego rynku i konkurencji producenci sami, bez potrzeby dodatkowych regulacji dążą do podnoszenia jakości i parametrów wprowadzanych na rynek produktów.

Nieznaczne pogorszenie się średniej efektywności energetycznej w przypadku pieców na drewno jest wynikiem tego, że wejście w życie ekoprojektu zbiegło się z wybuchem wojny na Ukrainie. Agresja Putina wywołała strach przed brakiem dostępu do źródeł energii takich jak gaz lub energia elektryczna i potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego gospodarstwom domowym. To z kolei spowodowało zwiększony popyt na tanie, a tym samym mniej efektywne miejscowe ogrzewacze na drewno z otwartą komorą spalania (w rozumieniu ekoprojektu).

Wydaje się również, że produkowane obecnie miejscowe ogrzewacze na drewno zbliżają się do górnej granicy możliwości technologicznych jeśli chodzi o efektywność spalania. Badania przeprowadzone w Polsce wykazały, że zastosowanie urządzeń peryferyjnych, takich jak sterowniki regulujące ilość powietrza dostarczanego do paleniska w oparciu o odczyt temperatury spalin tylko nieznacznie poprawiają efektywność, zwłaszcza w przypadku miejscowych ogrzewaczy na drewno z zamkniętą komorą spalania. Niestety w przypadku tych urządzeń dzieje się tak kosztem zwiększenia emisji pyłów.

Naszym zdaniem wszelkie projekty obowiązkowego stosowania sterowników w miejscowych ogrzewaczach pomieszczeń powinny być poprzedzone badaniami wpływu zastosowania tych urządzeń peryferyjnych na proces spalania w warunkach rzeczywistych.

Nie można zapomnieć o kilku wyróżniających miejscowe ogrzewacze na drewno kwestiach. Są to urządzenia, które w większości przypadków pełnią rolę dodatkowego, awaryjnego i alternatywnego źródła ciepła. Tylko sporadycznie są używane jako główne źródło ciepła. Urządzenia te działają zawsze, niezależnie od awarii dużych sieci energetycznych: elektrycznej i gazowej. Ponadto drewno to odnawialne źródło energii.

Słusznie zwrócono uwagę na problem gospodarki obiegu zamkniętego. Miejscowe ogrzewacze pomieszczeń na drewno są wręcz modelowym przykładem urządzeń idealnie wpisujących się w gospodarkę obiegu zamkniętego. Wykonane są w większości z podstawowych, łatwo dostępnych w miejscu produkcji i łatwych do przetworzenia surowców jak stal, żeliwo i ceramika żaroodporna. Nie zawierają substancji i materiałów niebezpiecznych, które byłyby kłopotliwe w przetwarzaniu lub wymagały specjalnych procesów neutralizacji. Charakteryzują się długą żywotnością przy jednoczesnym braku spadku parametrów technicznych i właściwości użytkowych. Często eksploatowane są przez całe pokolenia. Drewno i miejscowe ogrzewacze pomieszczeń na drewno mają najmniej spośród wszystkich urządzeń do pozyskiwania ciepła ślad węglowy.

Naszym zdaniem pisanie o problemach z miejscowymi ogrzewaczami pomieszczeń na drewno w kontekście gospodarki obiegu zamkniętego świadczy o całkowitej niewiedzy osób przygotowujących inicjatywę, bądź też o nastawieniu twórców inicjatywy na eliminację tej grupy urządzeń jako konkurencji dla innych technologii pozyskania energii. Bo czymże innym jest przedstawianie zalet miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń jako ich wad i „problemów”.

Jak już wspomniano, pozyskiwane i przetwarzane lokalnie drewno opałowe jest odpadem z głównej produkcji leśnej. W Polsce od lat znana jest fałszywa narracja lobbystów mówiąca o tym, że „wycina się całe lasy, żeby spalić je w kominku.”

Co do aspektu jakim jest zakłócenie funkcjonowania wspólnego rynku to jaskrawym tego przykładem jest Polska. Zakazy i ograniczenia eksploatacji miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń, w tym takich, które spełniają wymogi ekoprojektu sprawiły, że mieszkańcy większości rejonów Polski nie mogą na równi z pozostałymi mieszkańcami UE korzystać ze spełniających normy, legalnie zakupionych i zainstalowanych produktów. Co więcej, podczas gdy cała UE może używać wcześniej zakupionych miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń do czasu ustania ich żywotności, polskie przepisy w niektórych regionach już od 1.01.2023 zabraniają eksploatacji innych niż ekoprojektowe miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń. Ewenementem na skalę światową jest Kraków, gdzie od 1.09.2017 obowiązuje całkowity zakaz używania paliw stałych, w tym drewna, niezależnie od rodzaju czy klasy urządzenia grzewczego.

Wnioskujemy o przyjęcie scenariusza 1: brak dalszych działań UE („dotychczasowy scenariusz postępowania”)

Nasze Stowarzyszenie stanowczo sprzeciwia się wszelkim zakazom i ograniczeniom ogrzewania drewnem, zwłaszcza w instalacjach przeznaczonych wyłącznie do stosowania biomasy. Zakazy używania drewna jako paliwa w naszej strefie klimatycznej, co jest często przemilczane, powodują zwiększenie zużycia gazu, który jest paliwem kopalnym, drogim i w większości pochodzącym z importu. Wprowadzenie zbyt ambitnych lub niemożliwych do spełnienia progów efektywności energetycznej lub wartości granicznych emisji zanieczyszczeń spowoduje faktyczne ograniczenie możliwości stosowania miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń na drewno oraz samego drewna jako paliwa. To z kolei będzie prowadzić do zmniejszenia bezpieczeństwa energetycznego mieszkańców i do zwiększanie się ubóstwa energetycznego.

Wnioskujemy o wyraźne rozdzielenie i oddzielne traktowanie miejscowych ogrzewaczy na paliwa stałe odnawialne (drewno, pelet) od miejscowych ogrzewaczy na paliwa stałe kopalne. Taki podział rozwiąże większość problemów, na które zwraca uwagę inicjatywa. Drewno jest odnawialnym źródłem energii, jest neutralne pod względem klimatycznym. Jest idealnym, wręcz modelowym paliwem do wykorzystania w gospodarce obiegu zamkniętego a jego wykorzystanie spełnia cele zrównoważonego rozwoju. Tych cech i zalet nie ma węgiel, który jest paliwem kopalnym ze wszystkimi tego konsekwencjami. Takie właśnie łączne traktowanie wszystkich urządzeń na paliwa stałe było gruntem do wprowadzenia w Polsce ograniczeń stosowania urządzeń OZE na drewno. Niestety znaczny wpływ na to miało lobby związane z organizacjami pseudoekologicznymi. Efektem jest promowanie gazu (paliwa kopalnego pochodzącego w większości z importu) oraz energii elektrycznej pochodzącej w Polskich warunkach w większości ze spalania paliw kopalnych kosztem drewna będącego odnawialnym i ekologicznym źródłem energii. Skutkiem tych przepisów jest pozbawienie mieszkańców możliwości ogrzewania się produktami przetwarzania biomasy drzewnej i skazanie ich na monopol dostawcy wyjątkowo szkodliwych i pozbawionych przyszłości paliw kopalnych (gaz i węgiel), co jest również wątpliwe w świetle przepisów o ochronie konkurencji. Uzależnienie społeczeństwa od promowanych przez obcy kapitał nieekologicznych paliw kopalnych, jakim jest gaz, będzie bardzo kosztowne i nie doprowadzi do poprawy jakości powietrza.

Potrzeby grzewcze w krajach Unii Europejskiej są zróżnicowane z przyczyn geograficznych i klimatycznych. Sezon grzewczy w krajach południowej, a nawet zachodniej Europy trwa znacznie krócej niż w krajach środkowej i północnej Europy. Krajowe, regionalne i lokalne źródła energii w krajach Unii Europejskiej są także zróżnicowane. Dotyczy to zasobów nieodtworzalnych paliw kopalnych (węgiel, ropa naftowa, gaz ziemny) jak i wykorzystania źródeł energii odtwarzalnej, OZE, (wiatru, słońca, geotermii, wody i biomasy). Bezpieczeństwo energetyczne każdego z krajów Unii Europejskiej powinno uwzględniać powyższe różnice potrzeb grzewczych i posiadania krajowych, regionalnych i lokalnych źródeł energii, zwłaszcza OZE w aktualnych działaniach na rzecz dekarbonizacji budownictwa. Konieczne jest także uwzględnianie ubóstwa energetycznego, jakie występuje w większym lub mniejszym stopniu w każdym kraju Unii Europejskiej.

Spalanie paliw (do celów grzewczych, przemysłowych i komunikacyjnych) będzie konieczne w perspektywie trudnej do przewidzenia w czasie trwania - według współczesnej wiedzy naukowej. W 2030 roku Unia Europejska – jako cała wspólnota, a nie poszczególne kraje - stawia sobie za cel uzyskanie 32% energii ze źródeł odtwarzalnych, pozostałe 68% ze źródeł nieodtworzalnych. Jedynym paliwem jednocześnie odtwarzalnym i utrzymującym zamknięty obieg dwutlenku węgla (CO₂) w atmosferze ziemskiej w cyklu zamkniętym jest biomasa i wytwarzane z niej m. innymi stałe biopaliwa. Potencjał produkcyjny biomasy i biopaliw jest zróżnicowany w poszczególnych krajach Unii Europejskiej i polityka energetyczna Unii Europejskiej powinna to zróżnicowanie uwzględniać.

Inicjatywa powinna uwzględniać specyfikę poszczególnych krajów i regionów. W krajach Europy północnej i wschodniej oraz w regionach położonych wyżej nad poziomem morza miejscowe ogrzewacze pełnią funkcję urządzeń alternatywnych ale bardzo istotnych, bo ratujących życie i zdrowie w przypadku awarii głównego źródła ciepła lub przerwach w dostawie energii przez duże sieci przesyłowe (prąd, gaz). W rejonach cieplejszych, o klimacie śródziemnomorskim, miejscowe ogrzewacze pomieszczeń mogą z powodzeniem pełnić rolę głównego i jedyne źródła ciepła przez cały sezon grzewczy, ale równie dobrze można by się bez nich obejść przez większą część roku. Jednak również w tych rejonach nie są wykluczone sytuacje, gdzie od obecności miejscowego ogrzewacza na drewno może zależeć zdrowie czy życie ludzkie.

Współcześnie produkowane kotły grzewcze, kominki, piece EKODESIGN i biopaliwa (drewno opałowe oraz pelety i brykiety z biomasy drzewnej) spełniają normy emisji spalin tak samo jak spełniają normy emisji zanieczyszczeń kotły gazowe, olejowe i węglowe, określone odpowiednimi wymaganiami dyrektyw KE (UE) w odniesieniu do ekoprojektu. Przekroczenia norm emisji spalin dotyczą jedynie urządzeń grzewczych kotłów, miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń starych, tradycyjnej konstrukcji, eliminowanych sukcesywnie w poszczególnych krajach.

Wprowadzenie dodatkowych, nowych, reguł instalacji i eksploatacji urządzeń grzewczych, np. klasa energetyczna, jest naukowo (fizycznie) nieuzasadnione. Przykładowo: porównywanie pompy ciepła z kotłem grzewczym zasilanym stałym paliwem (kopalnym, biopaliwem), gazowym czy płynnym jest porównywaniem zasadniczo różnych fizycznie i eksploatacyjnie urządzeń.

Eksplatacja kotłów grzewczych, kominków i pieców zasilanych stałym biopaliwem, dostępnym lokalnie i spełniających wymagania dyrektyw KE (UE) w odniesieniu do ekoprojektu oraz odpowiednich norm jakościowych (tzw. urządzenia EKODESIGN) są szansą na pokrycie w 100% lokalnych potrzeb grzewczych i awaryjnym sposobem ogrzewania pomieszczeń w sytuacjach krytycznych (np. awaria systemu zasilania w prąd elektryczny).

Urządzenia grzewcze EKODESIGN spełniają odpowiednie normy jakościowe, zarówno pod względem efektywności energetycznej, jak i granicznych emisji zanieczyszczeń, a odtwarzalne paliwo (biomasa, otrzymywane z niej biopaliwa) nie jest przyczyną wzrostu cieplarnianego gazu (CO₂) w atmosferze. Prąd elektryczny do zasilania promowanych i lobbowanych w Unii Europejskiej pomp ciepła, będzie wytwarzany z paliw kopalnych w trudnej do przewidzenia perspektywie czasowej. To istotny argument za utrzymaniem obecnego status quo w odniesieniu do instalacji i eksploatacji urządzeń grzewczych EKODESIGN.

Zasadnicze pytania brzmią: Jaki będzie rzeczywisty efekt zaostrożenia wymogów ekoprojektu i czy pomysłodawcy inicjatywy wezmą na siebie odpowiedzialność za życie i zdrowie ludzkie narażone przez ograniczenie dostępu do drewna i miejscowych ogrzewaczy na drewno?

Prawdopodobne skutki

Wszystkie wymienione w dokumencie skutki są wysoce nieprawdopodobne.

Na podstawie polskich doświadczeń możemy stwierdzić, że wejście w życie ekoprojektu w pewnych regionach Polski już od roku 2017 w połączeniu z równoległe wprowadzanymi zakazami i ograniczeniami eksploatacji miejscowych ogrzewaczy na drewno doprowadziło do:

- wzrostu kosztów produktów
- utraty zaufania do idei ekoprojektu („Po co mam kupować /wymieniać urządzenie na nowe, skoro i tak nie będzie wolno mi go używać z powodu obowiązujących zakazów”)
- drastycznego spadku sprzedaży i zmarginalizowania branży kominkowej
- braku możliwości finansowych zakupu produktu przez uboższych inwestorów
- budowania nowych domów bez kominów („Po co inwestować w komin skoro i tak nie będę mógł używać kominka”)

W niektórych rejonach w Polsce, gdzie od 1.01.2023 można instalować tylko miejscowe ogrzewacze zamkniętą komorą spalania i tylko wyposażone w „urządzenie do automatycznej kontroli przebiegu procesu spalania poprzez regulację dopływu powietrza w oparciu o pomiar temperatury spalin” zainteresowanie nowymi urządzeniami spadło niemal do zera.

Jak już wspomniano wcześniej

- Miejscowe ogrzewacze pomieszczeń na drewno są neutralne klimatycznie.
- Główną przyczyną nadmiernej emisji zanieczyszczeń z miejscowych ogrzewaczy, nawet tych ekoprojektowych jest nie ich jakość lecz niewystarczająca edukacja w zakresie techniki rozpalania i spalania drewna. Jest to spowodowane migracją ludności z miast na tereny podmiejskie do własnych domów. Nowi użytkownicy kominków, którzy dzieciństwo i młodość spędzili w blokach, nie wynieśli z domu kultury obchodzenia się z żywym ogniem.

Równie nietrafne są prognozy w zakresie przedłużania życia produktu. Miejscowe ogrzewacze to urządzenia bardzo trwałe. Przedłużenie okresu użytkowania miejscowego ogrzewacza pomieszczeń na drewno jest proste, nie wymagające fachowej wiedzy i bardzo tanie. W większości przypadków polega na wymianie rusztu (jeśli urządzenie jest w ogóle w niego wyposażone), ceramiki żaroodpornej (jeśli urządzenie jest w nią wyposażone) i uszczelek. Części zamienne są dostępne i tanie.

To oczywiste, że wprowadzane zmiany nie wpłyną na konkurencyjność producentów w tym samym segmencie rynku i w tym samym punkcie cenowym. Proponowane zmiany w połączeniu z propozycjami dotyczącymi etykiet energetycznych spowodują natomiast spadek konkurencyjności i atrakcyjności miejscowych ogrzewaczy na paliwa stałe względem innych urządzeń grzewczych. Wręcz mogą w krótkim czasie doprowadzić do zmarginalizowania bądź eliminacji z rynku całej branży, jak to się obecnie dzieje w Polsce.

W imieniu Zarządu i Członków

Piotr Batura
Prezes Ogólnopolskiego Stowarzyszenia „KOMINKI i PIECE”